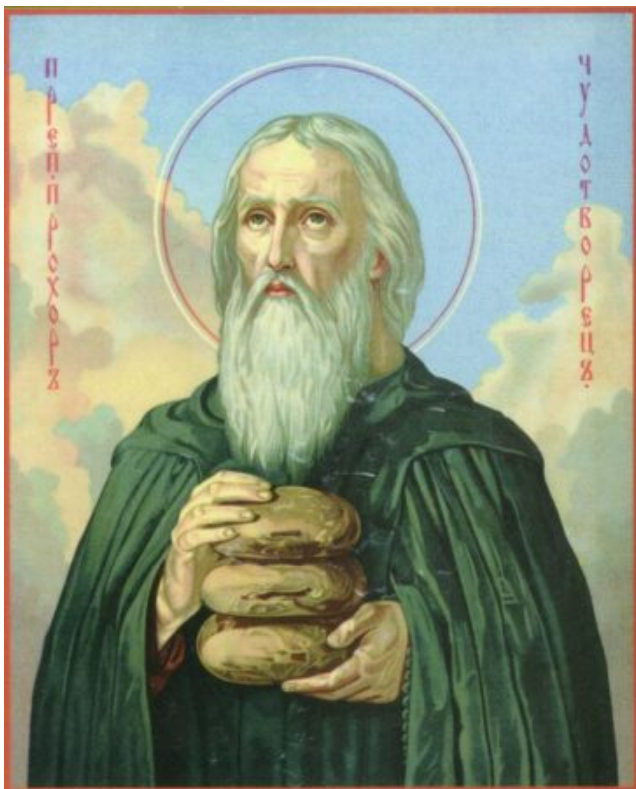
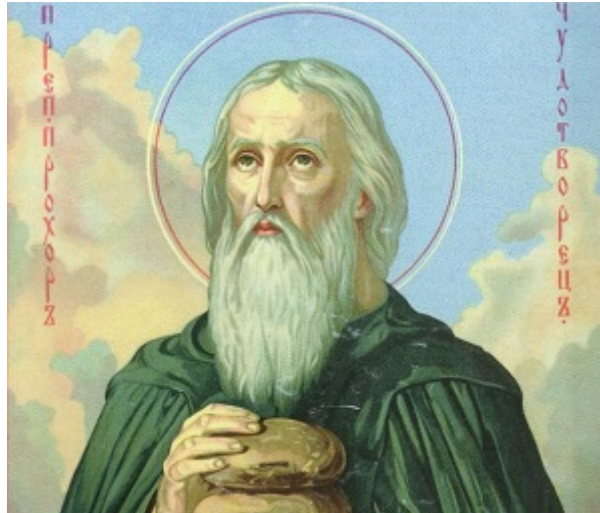

Όσιος Πρόχορος ο θαυματουργός, Ο παράδοξος τρόπος παρασκευής ψωμιού εν μέσω πείνας!

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Όσιος Πρόχορος ο θαυματουργός.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Στη ζωή του Θείου Προχόρου, εκπληρώνονταν οι προτρεπτικοί λόγοι του Σωτήρος: «Μη μεριμνάτε τη ψυχή υμών τι φάγητε και τι πίνητε... Εμβλέψατε εις τα πετεινό

του ουρανού, ότι ου σπείρουν ουδέ θερίζουν ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας και ο πατήρ υμών ο ουράνιος τρέφει αυτά».

Σαν τα πουλιά τ' ουρανού και ο όσιος, αμέριμνος και παραδομένος στην πρόνοια και την αγάπη του Θεού, τρεφόταν με τροφή που δεν έσπειρε και δεν καλλιέργησε. Πήγαινε στους τόπους που έσπερνε αντί γι' αυτόν ο ουράνιος Σποριάς, μάζευε το καλλιεργημένο από Κείνον χόρτο και γύριζε στο μοναστήρι δοξολογώντας Τον για τις ευεργεσίες Του.

Τα χρόνια εκείνα, λόγω των πολεμικών αναστατώσεων, έπεσε μεγάλη πείνα στη Ρωσία.

Το φάσμα του θανάτου απειλούσε τους κατοίκους του Κιέβου.

Ο Κύριος τότε, θέλοντας να σώσει τους ανθρώπους από το φρικτό θάνατο της πείνας, αλλά και να δοξάσει τον πιστό δούλο Του Πρόχορο, έκανε να φυτρώσουν στη γύρω περιοχή τόσα πολλά λέμπεντα, όσα ποτέ άλλοτε.

Ο όσιος ακούραστος, με ιδιαίτερο ζήλο, μάζευε ασταμάτητα το χόρτο σε μεγάλες ποσότητες, ετοίμαζε νύχτα και μέρα ψωμιά και τα μοίραζε στους φτωχούς και πεινασμένους. Μερικοί θέλησαν να μιμηθούν το μακάριο και να φτιάξουν μόνοι τους ψωμί από λέμπεντα.

Ήταν όμως αδύνατο να το γευτούν, γιατί έγινε πικρό σαν αψιθιά και μαύρο σαν κάρβουνο. Τότε κατάλαβαν ότι κάποιο θαύμα επιτελούσε ο μεγαλοδύναμος Θεός με το θεσπέσιο δούλο Του και δεν επιχείρησαν άλλη φορά να τον μιμηθούν.

Όλοι όσοι είχαν ανάγκη απευθύνονταν στον όσιο. Κι εκείνος κανένα δεν άφηνε να φυγή μ' άδεια χέρια. Το ψωμί που τους έδινε, πράγμα ανεξήγητο, όχι μόνο δεν πίκριζε, αλλά ήταν γλυκύτατο και νοστιμότατο, καλύτερο κι απ' το σταρένιο.

Συνέβη όμως κι ένα άλλο παράδοξο. Κάποιος αδελφός, αφού δοκίμασε να φτιάξει μόνος του ψωμί από λέμπεντα και απέτυχε, σκέφτηκε να πάρει κρυφά από τα ψωμιά του οσίου. Πήρε μία και δύο και τρεις φορές. Κάθε φορά όμως που το δοκίμαζε, έβρισκε πως ήταν πικρό. Ντράπηκε ν' αποκαλύψει στον όσιο την αμαρτία του.

Τελικά, βασανισμένος από την πείνα, πήγε και διηγήθηκε την πράξη και το πάθημά του στον ηγούμενο Ιωάννη. Ο ηγούμενος δεν τον πίστεψε στην αρχή. Έστειλε έναν άλλο αδελφό να πάρει κι εκείνος κρυφά ένα από τα ψωμιά του Προχόρου. Ούτε κι αυτό όμως μπόρεσαν να το γευτούν από τη μεγάλη του πικράδα.

Θέλοντας να διαλευκάνει οπωσδήποτε το μυστήριο, ο ηγούμενος σκέφτηκε ένα άλλο τέχνασμα.

- Πήγαινε στον πατέρα Πρόχορο, είπε στον αδελφό και ζήτησε του ένα ψωμί για μένα. Καθώς θα φεύγεις όμως, πάρε κρυφά άλλο ένα και φέρ' το κι αυτό εδώ.

Ο αδελφός εκτέλεσε κατά γράμμα την εντολή. Σε λίγο παρουσιάστηκε με δυο ψωμιά. Αλλά να!

Το ψωμί που πήρε από τα χέρια και με την ευλογία του οσίου ήταν χρυσόχρωμο και γλυκόγευστο, ενώ το άλλο ήταν μαύρο και κατάπικρο.

Μετά κι απ αυτή την επιβεβαίωση, το θαύμα διαδόθηκε παντού και δόξασαν όλοι, μοναχοί και λαός, το φιλόανθρωπο Κύριο, που έστειλε βοήθεια στους πεινασμένους δια μέσου του θαυματουργού οσίου.

Απόσπασμα από το βιβλίο «Πατερικόν των Σπηλαίων του Κιέβου», έκδοση Ιεράς Μονής Παρακλήτου.

<https://bit.ly/3QWlzPj>